

ved Hjælp af denne udføres billigere og hurtigere, end dersom det skulde skee ved Havnens egne Maskiner, under hvilken sidste Forudsætning det er, at Lønborg har foreslaaet en ringere Sum bevilget. Man er derfor gaaet ud fra, at der efter Commissionens Indstilling kan anvendes 9,275 Rd. til Opmuddring. I Budgetudkastet er endvidere opført 2,250 Rd. til Ombygning fra Grunden af 40 Allen Bolværk ved den sydvestlige Deel af Kjølhalingsspladsen. Da dette Bolværk har været sat af svage Materialier og Pæleværket ikke har været beskyttet mod Søorme, er det meget brøstfældigt og en Omsætning aldeles nødvendig. Til en Ombygning af Bagthuset paa Havnens søndre Mole er der opført 2,500 Rd. Det forhaandenværende Bagthuss af Træ har i længere Tid været meget brøstfældigt og derhos for indskrænket; det nye paatænkes opført af Jernplader paa et solidt Fundament; Fyrapparatet anbringes ved Bygningens østlige Ende paa samme Maade som hidtil, men Masten, som bærer samme, anbringes i et Støbejerns Rør.

Til de nødvendige Reparationer og Completeringer af Havnens Inventarier og Varegodis er der foreslaaet 1,324 Rd. Havnecommissionen har i saa Henseende bemærket, at Beholdningen af Redskaberne ved dette Aars Begyndelse var mangelfuld, og at adskillige Redskaber ved Aarets Slutning ville være ødelagte ved Brugen. Capitain Lønborg har derimod ifkun foreslaaet ialt 292 Rd. bevilget hertil, efter som der ikke vil behøves nogen Anskaffelse af kostbare Inventariefager, og der paa Grund af Opmuddringsarbejds og andre Havnearbejders Indskrænkning vil udfordres færre Reparationer paa Inventarierne. Ministeriet antager, at man kan indskrænke sig til sidstnævnte Sum.

ad c. I Finantsaaret 1858—59 bevilgedes til Humlebeks Havn 829 Rd. 54 $\frac{1}{2}$. De for Finantsaaret 1859—60 calculerede 580 Rd. 8 $\frac{1}{2}$ ville medgaae til Vedligeholdelsesarbejder og en Istandsættelse af Krængningsindretningerne ved Kjølhalingsspladsen.

ad d. Samme Beløb som i indeværende Finantsaar.

ad e. I de Anmærkninger, som ledsagede Forflaget til Finantsloven for 1856—57, udvirkedes nærmere, hvorfor man ikke vilde fremkomme med en Begjæring til Rigsdagen om Bevilgelsen af et større Beløb til Udførelse af en Reparation af Landingsbroen ved Vedbæk. Hverken Beboerne af Søllerød Sogn eller Vedbæk Byes og Omegns Beboere have været villige til at overtage Broens Vedligeholdelse, og man har ligeledes forgæves henvendt sig herom til Marineministeriet og til Bestyrelsen for Dampskibsinteressentskabet i Helsingør, hvilken Sidstnævnte ifkun erklærede sig villig til at tilskyde et vist aarligt Beløb under Forudsætning af, at Broen udelukkende benyttedes af de fra Interessentskabets Dampskibe landsatte Passagerer. Da det imidlertid var forbundet med ikke ringe Fare at benytte Broen, idet de øverste Stene manglede Understøttelse paa Grund af, at Pæleværket var opædt af Søorm, og da Ministeriet maatte finde det uhenigtsmæssigt paany at indføre den ved Brotaxtens Revision i 1847 ophævede Afgift af Reisende, lod Ministeriet i det ovennævnte Finantsaar 1856—57 foretage den nødvendigeste Istandsættelse af Broen, hvortil der anvendtes et Beløb af 100 Rd., som udrededes af den Sum, der i dette Finantsaar var bevilget til almindelige og usforudsæete Udgifter ved Kanal- og Havneværket. I indeværende Finantsaar er der til samme Brug af den ovennævnte Conto anvendt 30 Rd. Naar et ligesaa stort Beløb i Finantsaaret 1859—60 anvendes til Broens Vedligeholdelse, antager Kanal- og Havne-